

full d'assessorament *de* *l'escola de pares de la* **FaPaC**

COM AJUDAR ELS NOSTRES FILLS EN ELS SEUS ESTUDIS

0. Alguns pares sabem -o descobrim quan veiem el full d'avaluació- que, de tant en tant, els nostres fills tenen problemes amb els estudis. I, més enllà de les recomanacions generals o les amenaces, molts dubtem alhora d'ajudar-los, ja sigui perquè el contingut dels programes escolars actuals no ens són familiars, o bé perquè ens fa reviure les nostres pròpies dificultats escolars. Partint del criteri que no és necessari que els pares coneguin les assignatures per tal d'ajudar els seus fills a estudiar, hem volgut oferir-vos en aquest FULL tot un seguit d'orientacions referents a la pràctica de l'estudi, a fi que puguem aportar als nostres fills algunes sortides davant els possibles problemes escolars d'aquesta mena.

1. CADASCU AMB ELS SEUS DUBTES

Has sentit dir al teu fill alguna d'aquestes frases?:

"Els profes s'estan passant...!"

"Ja n'estic fart!, això és un pal!, això és un mal rotllo!"

"Em costa molt posar-me a estudiar".

"Em passo hores i hores davant el meu escriptori i com si res!"

"M'ho llegeixo varies vegades i no sé el que he llegit".

"No em ve de gust estudiar...total, per què serveix?"

"Ja no me'n recordo de què haig de fer".

"No entenc el que m'explica el professor".

Aquestes i moltes frases semblants les escoltem habitualment als nens i sobretot als nois, a partir de 6è. d'EGB. Davant d'aquests dubtes dels nostres fills, alguns pares ens desesperem en veu alta, augmentant d'aquesta manera en el nen la seva angoixa, sense considerar que més valdria recolzar-los en comptes de fixar-los-hi unes metes abstractes (has de treure'm bones notes com sigui) que potser estan per damunt de les que realment són capaços en aquest moment.

2. PROBLEMES D'APRENTATGE

La primera pregunta que hem de plantejar-nos els pares quan el nostre fill té dificultats escolars, és la següent:

"No tindrà un problema específic d'aprenentatge?" (Transtorns concrets en la psicomotricitat-diferenciació dreta-esquerra, dalt-baix, etc.- en la lecto-escritura o en el càlcul...). Això ho haurem de consultar amb un professional competent, (mestre, psicòleg escolar, pediatre...) de la mateixa manera que els eventuais problemes visuals, auditius, emocionals o adaptatius. Únicament quan hàgim descartat o bé tractat convenientment aquestes possibles causes, podrem fer front a la manera d'ajudar-lo a estudiar millor.

3. QUE PODEM FER ELS PARES

Donar importància a la vida escolar dels nostres fills (i no pas únicament a les notes) coneixent els seus mestres, assistint a les reunions de l'escola, participant en les activitats de l'APA, etc. Recolzar-los amb regularitat sense pressionar-los ni cridar-los.

Integrar els estudis de forma harmoniosa i equilibrada a la vida diària preguntant-los-hi sobre el contingut del que han estudiat, tot mostrant-nos interessats...; ensenyar-los a llegir el diari, i interessar-los per l'actualitat general.

Tenir en compte que l'obsessió dels pares per l'alt rendiment escolar dels fills, pot desencadenar una reacció adversa en els joves.

Crear un clima positiu al voltant del nen. En lloc de criticar-lo sistemàticament pels seus resultats dolents (ets un inútil, mai no seràs ningú, no estudies mai, mai no aprendràs, ...), hem de tenir una actitud comprensiva i estimulante davant qualsevol esforç o èxit, per petit que aquest sigui.

Fomentar i desenvolupar la pròpia responsabilitat com una actitud davant la vida en situacions concretes de la tasca diària ("ajudar-lo no és fer-los-hi els deures").

Proporcionar-li un clima agradable per a estudiar (llum adequada, bona temperatura i amb música si el nen ho desitja, però sense la TV.) i sistemes que li facilitin els estudis: treball en equip, hàbits d'estudi, etc.

4. ELS HÀBITS D'ESTUDI

En referència als hàbits d'estudi, no hi ha fórmules universalment vàlides per a tothom. Tot això, alguns factors poden ajudar a garantir un aprenentatge més efectiu de les matèries escolars:

Perquè un nen s'acostumi a estudiar, necessita adquirir-ne l'hàbit. Per assolir-lo, ha d'entrenar-se com un esportista, motivar-se i estudiar sempre a la mateixa hora i el mateix lloc.

Fins que no s'hagi creat l'hàbit, hem de procurar no saltar-nos les normes discutides i acceptades entre nosaltres i els nostres fills.

5. ACTITUD EN CLASSE

Es evident que existeix una íntima relació entre els estudis que realitza el nen a casa i la seva actitud a l'aula.

Es recomanable que el nen desenvolupi les següents actituds a l'aula (comenteu-les successivament amb el vostre fill i amb el mestre):

Escoltar amb atenció.

Prendre apunts (si l'edat és l'adient): breus, lògics, esquemàtics i centrats en el tema, tot i anotant només el que entén.

Preguntar al mestre cada vegada que no entengui una cosa.

6. PROVES I EXAMENS

Habitualment, els nois (i qualsevol persona!) es posen molt nerviosos davant els exàmens i per tant, és recomanable que aprenguin a prendre algunes precaucions que nosaltres podem prèviament discutir amb ells:

Llegir atentament les preguntes i entendre allò que se li demana en concret, abans de començar a escriure.

Elaborar un esquema al qual seguidament es respondrà.

Procurar d'exposar de forma clara i concisa, sense repetir diverses vegades la mateixa idea.

Treballar amb rapidesa però sense pressa. Si sobra temps, convé repassar amb detall allò que s'ha escrit i corregir o modificar les faltes comeses.

7. PLANIFICAR EL TEMPS

La planificació del temps permet alhora racionalitzar les activitats escolars i tenir més temps lliure. Les mesures que aconsellem són les següents:

Dedicar només una o dues hores diàries (segons les necessitats), i en comptades vegades -proves, exàmens, etc.-, més temps.

Tenir els textos i les eines que es necessiten per a l'estudi, sempre en el mateix lloc.

Identificar les activitats que resulten més fàcils, i començar a estudiar per aquí, deixant per a després les més difícils.

Tenir una llibreta i un horari per a anotar les feines a fer.

8. LLEGIR BÉ

Llegir pot ser una font de plaer o bé de problemes. Creiem que és convenient realitzar els següents passos per a aprofitar millor la lectura:

Formar-se una visió de conjunt del text, en base al títol, subtítols, índex i resum del capítol si n'hi ha.

Descobrir, com ho fan els periodistes, el missatge de l'autor, per la qual cosa podem aplicar aquest qüestionari:

De què tracta?, qui?, com?, què?, quan?, on?, per què?.

La millor manera de saber que el nen ha comprès allò que és essencial de la lliçó, és demanar-li que l'expliqui amb les seves paraules, a la seva manera. El nen també pot accedir a la millor comprensió d'allò que ha llegit acostumant-se a fer resums.

8.1. La tècnica del resum

- La tasca de resumir és posterior a la de subratllar.
- Resumir vol dir posar amb les nostres paraules allò que és important de la lliçó.

- Un resum haurà de tenir l'extensió d'aproximadament una quarta part del text primitiu.

- Brevetat, però amb precisió. Un resum haurà de fugir dels detalls sense importància, però haurà de tenir les dades necessàries que asseguruen una informació perfecta.

- El resum, totes les idees hauran d'estar perfectament integrades, enllaçades i relacionades. Hem d'anar d'allò general i important del tema a allò particular del mateix. D'allò fonamental a allò explicatiu.

- La presentació d'un resum haurà de recordar un text normal. El seu desenvolupament és horitzontal i en un sol paràgraf.

- El resum facilita la comprensió i ajuda enormement al repàs de les lliçons.

9. EN GRUP S'APREN MILLOR

Alguns nois aprenen millor quan un company de la seva mateixa edat o una mica més gran que ell, li explica les matèries. En aquests casos, nosaltres podem ajudar-lo facilitant-li la possibilitat de:

-Convidar a un company a casa per a estudiar.

-Preparar el treball en equip (quan sigui necessari).

-Conversar amb el mestre perquè ens aconselli quin és el company més adient per estudiar amb el nostre fill.

10. ALLÒ QUE ES CONTRARI ALS HABITS

Serà interessant per l'estudiant que observi també com n'hi han molt que rendeixen poc en els estudis perquè no són capaços de sotmetre's a sistemes ordenats i als costums adequats.

Els improvitadors, que cada dia obren d'una manera, i mai no saben del cert què és el que estudiaran, com ho faran o quin pot ésser el millor sistema.

Els distrets, que tot ho deixen per al darrer moment, en créixer d'un mínim d'atenció per a programar-se o ordenar-se i per a calcular llurs necessitats i exigències.

Els pretensiosos, que tot sovint sobreestimen les seves pròpies possibilitats i no en treuen el millor profit en calcular malament el que poden donar de si.

Els imitadors, que sempre consideren bo el que fan els demés i es limiten a imitar-los, sense donar-se'n compte de les grans diferències que poden existir en cada cas.

Els "passotes", que actuen sempre a l'atzar, sense cap consistència mental i sense capacitat de reflexió per a calcular allò que pugues ésser més convenient.

11. BIBLIOGRAFIA

-CASTILLO C., Gerardo: "Los padres y los estudios de sus hijos" EUNSA. Pamplona, 1983.

-Cuaderno de divulgación nº 2: "Aprender a estudiar". Gabinete Psicopedagógico Municipal VILLENA - VALENCIA.

-CHICO G., Pedro: "Estudiar con eficacia". Centro vocacional LA SALLE (BURGOS).

-PALLERO, Senador: "Aprender a estudiar". Editorial Método de Estudio. Madrid, 1980.

-Perspectiva Escolar n. 82: "Hàbits i tècniques de treball". Publicació de "Rosa Sensat".

-ROWNTREE, Derek: "Aprender a estudiar". Ed. Herder. Barcelona, 1982.

Autora del text: Patricia Tschorne.